

Rezoluția Conferinței Naționale

“Parteneriatul Educațional Școală-Familie, exemple de bună practică incluzivă în școala românească”

București, 14.06.2014

La 20 de ani de la **Declarația de la Salamanca**, în întreaga lume există o preocupare ferventă, argumentată prin programe de implementare, prin cercetări și studii ale beneficiilor aplicării, pentru dezvoltarea unor politici cât mai clare și a unor practici cât mai adecvate în generalizarea modelului educației incluzive.

Educația incluzivă pune copilul în centru, ține seama de apartenența lui la un mediu familial și cultural, și caută resursele de sprijin adecvate pentru a răspunde nevoilor educaționale ale fiecăruia.

O direcție necesară și la care se simte nevoia să se implice alături actorii care contribuie la sistemul educațional, întreaga societate, este **împuternicirea și implicarea** prin participare reală a familiilor la procesul educațional susținut prin școală. Pentru aceasta este nevoie de sprijin și acțiune atât în sprijinul profesorilor, cât și al părinților.

Educația incluzivă este un proces în care dezvoltarea plenară a fiecărui copil constituie o preocupare atât pentru profesori și alți educatori, cât și pentru părinți și decidenți din sistemul educațional. De aceea, **relațiile de susținere și împuternicire** a familiilor sunt o condiție necesară în dezvoltare unui model educațional incluziv, caracterizat de calitate și eficiență

Analizând demersurile în această direcție în România, constatăm că deși s-au făcut mari progrese, cum ar fi: faptul că avem noi funcții didactice, care oferă servicii de sprijin educațional (profesori de sprijin și itineranți); s-au înființat Centrele Județene de Resurse și Asistență Educațională (CJRAE); au fost derulate programe de formare continuă în educația incluzivă; au fost pilotate mai multe programe, totuși abordarea acestui model în majoritatea grădinițelor și școlilor este încă **un obiectiv îndepărtat**.

În această Conferință ne-am propus să atragem atenția asupra unui aspect definitoriu pentru dezvoltarea educației incluzive: **relația de parteneriat necesară între familii și grădinițe/școli**.

Din puținele cercetări și studii realizate în ultimii 20 de ani, putem observa cu tristețe că suntem încă departe de a construi punți solide de legătură între familii și școli și că este încă dificilă școlarizarea copiilor cu dizabilități și/sau alte CES. De multe ori familiile care au copii cu dizabilități și/sau alte CES se găsesc în imposibilitatea de a face față situațiilor de risc și a problemelor care trebuie rezolvate în cadrul școlarizării copiilor lor. Profesorii nu au suficiente informații și sprijin pentru a comunica eficient și corect cu toți părinții.

Pornind de la înțelegerea faptului că fiecare copil/elev aparține unei familii care constituie pentru el universul cel mai important afectiv și de siguranță, educatorii din întregul sistem de învățământ **au îndatorirea** de a construi punți solide de încredere și respect pentru a sprijini împreună copilul/elevul, pe parcursul întregului său traseu educațional.

www.fpse.unibuc.ro

www.renincor.ro

World Vision
România

www.worldvision.ro

Afirmăm ferm susținerea noastră pentru un **parteneriat educațional eficient între educatori și părinți**, cu scopul comun de a sprijini dezvoltarea plenară a fiecărui copil. De la creșă la grădiniță și apoi la școală, părinții pot fi implicați să participe și să devină chiar organizatori de acțiuni în favoarea educației și a copiilor lor.

Solicităm ferm autorităților din educație și din domeniul social implicarea pentru a dezvolta direcții de acțiune în favoarea înțelegerii și aplicării modelului educației incluzive, atât pentru profesori, cât și pentru părinți. În acest sens **solicităm autorităților educaționale clarificarea și actualizarea legislației; înființarea unui sector de cercetare educațională care să realizeze evaluarea și implementarea educației incluzive; responsabilizarea unui inspector în cadrul MEN și la fiecare inspectorat județean cu problematica educației incluzive; implicarea universităților și a altor instituții de formare prin introducerea acestei problematice în formarea inițială a viitorilor profesori și prin cercetarea domeniului în studiile doctorale.**

Ne angajăm să sprijinim în continuare implementarea modelului educației incluzive în România prin asociațiile noastre, prin profesioniștii și părinții care lucrează împreună, prin **GREI (Grupul Român pentru Educație Incluzivă)** în care sunt reprezentanți din 5 universități, și vom organiza în continuare proiecte care să argumenteze nevoia de schimbare a întregului sistem educațional, de la focalizarea excesivă pe competiție, la încurajarea și promovarea **solidarității și coeziunii sociale, a cooperării și colaborării** între copii/elevi, între elevi și profesori și între părinți și educatori, pentru o școală și o societate mai echitabile, mai pline de justiție socială, mai deschise, prietenoase și respondente la particularitățile și necesitățile tuturor...și ale fiecărui om în parte.